

Sledujete pořad
Mezi Mistryní a žáky
„Příběh Zemského Bhikkhu.“
Přednáška
Nejvyšší Mistryně Ching Hai.
Mezinárodní setkání
9. prosince 2008
Happy, Happy tady.
Moc miluje lidi.
Happy.
Když jí zavoláte, Happy,
příběhne k vám.
Protože tady není žádné
místo, nemůže vejít,
jinak by přišla.
Happy, sem, Happy!
Ano, přijde sem.
Jdi pozdravit, řekni ahoj.
Všichni tě milují.
Všichni tě milují. Ano?
Ona přijde také
na skupinovou meditaci.
Tady, tady.
Happy, ano, dobrá.
(Happy, Happy, Happy.)
Zase se obrátila zpátky,
protože tady není místo,
žádná cestička.
Tady, Happy, Happy,
tady, tady.
Je tak nadšená,
že je tady tolik lidí.
Pojď, pojď.
Když vás olízne, znamená to,
že vás moc miluje.
Je velice nadšená,
nemůže si pomoci.
Tam jsou ještě další.
Happy, Happy...
Je příliš nadšená.
Můžete mluvit
i čínsky, ano?
Když ji necháte,
oběhne to dokola.
Je tak nadšená, protože
je tady tolik lidí,
neví, co má dělat.
Moc miluje lidi.
Miluje všechny.
Nikdy nebyla

k lidem nepřátelská,
obzvlášť ke starším;
velice je miluje.
Staré lidi moc miluje.
Když je například
za plotem...
Mám na svém pozemku
plot, aby je ochránil
před zaběhnutím.
Když vidí, že jdou
po cestě, za plotem
staří lidé,
začne plakat.
Běží ke vrátkům
a položí si hlavu
na plot
a začne šplhat nahoru.
Kňučí tak,
aby je pozdravila.
Moc miluje staré lidi.
Nejvíce miluje staré lidi.
Miluje ale všechny.
Je to velmi milující bytost.
Ano, hodná holka.
Hodná holka.
Také rozumí.
Neobtěžuje druhé.
Rozdává pusinky,
protože si nemůže pomoci,
a miluje lidi.
Jste tak stará a nezůstanete
doma a nejíte,
místo toho cestujete
takovou dálku sem.
Miluji vás. Miluji vás.
Happy moc miluje
staré lidi.
Když vidí staré lidi,
pláče a volá je,
aby přišli.
Moc miluje staré lidi.
Já mám také ráda staré lidi.
Dobře, děkuji vám.
Teď vám přečtu
příběh pro radost.
Přečteme si příběh o psovi.
Toto je příběh
o psovi jménem Shan Ting.
„Shan Ting“, to znamená
slyšet příznivé věci,

víte?
Ten příběh je
o psovi
Zemského Bódhisattvy.
Zemský Bódhisattva
měl obvykle psa.
Na portrétu
Zemského Bódhisattvy
ležel pes u jeho nohou.
Jméno toho psa bylo
Shan Ting.
Shan Ting je
i dobrý přítel i dopravní
prostředek k přepravě
Zemského Bódhisattvy.
Nevím, jak velký byl
ten pes, ale jak
na něm mohl sedět
a někam jet?
Možná se na tomto
psovi nedá jezdit,
tak to nezkoušejte!
Ta fena
je na mně, abych vzala auto
a převezla ji,
ne abych na ní jezdila.
Tento pes je jiný, ano?
Podle toho příběhu,
vždy, když šel
Zemský Bódhisattva ven,
aby vysvobodil cítící bytosti,
jel na svém svatém psovi.
Když byli doma
nebo v chrámu,
pes jednal jako jeho přítel.
Podle pověsti,
Shan Ting – znamená,
že tento pes měl dvě
skutečně ohromné uši.
Jedno ucho slyší
vibrace Dharmy
od Buddhů deseti směrů.
To druhé ucho slyší
slova utrpení
všech cítících bytostí.
To je děsivé!
Je tady někdo,
kdo má takové uši?
Proto na obrazech
Zemského Bódhisattvy

vždy vidíme psa
Shan Ting,
jedno jeho ucho je nastražené
a to druhé skleslé dolů.
Já mám taky takového psa,
adoptovaného,
psa, kterého jsem si vzala
domů, abych ho vychovala.
Jmenuje se Pomas.
Stále mu jedno ucho
padá dolů,
a to druhé má nastražené.
Tak to má každý den,
v noci taky, kromě toho
když hlasitě spí.
Obvykle vídáme,
že jiní Bódhisattvové jezdí
na drakovi nebo jeřábovi.
Na čem jiném by jeli?
Na tygrovi, lvovi.
Ale Zemský Bódhisattva
jezdil na psovi.
Proto
má mnoho lidí rádo více
Zemského Bódhisattvu
a jeho psa.
Proto,
že se nám pes zdá bližší.
Ale obyčejně,
tygři a lvi,
o které se starali
Bódhisattvové
nekousali, ani nikoho
nepohmoždili, že?
Samantabhadrá Bódhisattva
obvykle jezdil na slonovi.
Vidíte to?
Jezdili také na slonech.
Na čem jezdil Manjusri
Bódhisattva?
Na lvovi.
Na lvovi nebo na tygrovi,
to je přibližně stejné.
Jen se nepřibližovat.
Kdybyste je teď viděli
jet na lvovi nebo tygrovi
a vy byste na nich
chtěli taky jet,
mohli byste?
Někdo už to zkoušel?

Zvedněte ruce.
Neodvažujete se?
Dobře, to je chytré.
To znamená,
že už jste asi osvícení.
Bódhisattvové
nebo svatí jezdili na slonech,
tygrech nebo lvech
proto, že je znali.
Jezdili na nich od malička.
Tito tygři a lvi
již byli vegetariány.
Byli dobře cvičení,
podobně, jako když
vychováme psa ze štěněte.
Například,
hodně lidí má vlka,
víte to?
Vlk není pes, ale
je stejného druhu.
Nicméně
vlk je divoký pes
a slyšeli jsme, že bývají
velmi divocí, že?
Ne jako naši psy.
Často ale, když vlčí mládě
přišlo o rodiče
a zatoulalo se do nějakého
domu, lidé si ho nechali.
Vypiplali ho z vlčete
do dospělosti, takže
vlk byl jako domácí zvíře.
Se lvy, tygry, slony
je to stejné.
S tygry a slony
to bylo stejné,
byli vychovávaní od mala.
Vidíte to? Byli krmeni
vegetariánskou stravou,
poslouchali buddhistické
sútry každý den,
byli dobře trénovaní,
jako duchovní praktikující.
Se zvířaty je to tedy stejné,
často jsou divoká,
ale nejsou divoká,
rozumíte?
Jsou to Bódhisattvové,
kteří se reinkarnovali
jako zvířata.

V mnoha případech
šli průzkumníci
do džungle, a našli
tlupu vlků, kteří se
starají o malé děvčátko,
starají se o ně
a nosí jí jídlo.
Nebo je někdy
v novinách příběh,
který líčí,
že byla mladá dívka
přepadena,
a hrdí lvi odehnali
toho zlého muže,
a pak tam seděli
a hlídali tu dívku
dokud nepřijela policie.
Když dorazila policie
předali ji a odešli.
Takže ne všichni lvi
jsou divocí.
Když ale slyšíte, že to říkám,
ne abyste přijeli domů
a hledali toho mírného.
Nechte je být.
Žijí v džungli
a potulují se tam.
Nezpůsobte žádné potíže.
Na Formóze (Taiwanu),
žil Bódhisattva
jménem Guang Qin.
Před dávným časem,
meditoval v jeskyni v horách,
kvůli duchovní praxi.
Nevěděl, že jeskyně
byla tygří doupě.
Vešel a meditoval tam.
Pak se vrátila tygřice
se svými mláďaty.
Když ho tam viděla
sedět, neublížila mu,
dokonce mu poskytla útočiště
(v sůtře Tři klenoty).
Klekla si
a poskytla mu útočiště,
protože věděla,
že je to duchovní praktikující.
Neměli byste to ale
zkoušet z legrace, ano?
On byl

praktikujícím vysoké úrovně.
My nevíme,
jaká je naše úroveň.
Neznáme historii
Zemského Bódhisattvy,
jako je jeho umístění
v duchovní praxi
a jeho původ.
Nícméně,
poslední příběh o něm
začíná v době
země zvané Silla,
což bylo ve
střední části Goryeo,
– to je Korea.
Byla to země jménem
Silla ve střední
oblasti Korey.
Žil tam princ
jménem Jin Qiaojue.
Jin Qiaojue byl člověk,
který velmi obdivoval
Buddhismus,
od dětství.
Když mu bylo tedy
24 let,
vzdal se trůnu
a stal se mnichem.
Obdivoval také
rozvoj buddhismu v Číně,
proto ve 4. roce
vlády císaře
Taizonga z Tangu
vzal si princ svého psa
Shan Tinga a cestoval
z Koreji do Číny,
aby studoval buddhismus.
A také proto,
že velice respektoval
Zemského Bódhisattvu,
přijal také
jméno Zemský.
Tento bhikkhu –
se odříkal,
proto mu říkali „bhikkhu“.
Bhikkhu je
muž, který se odříká,
a bhikkhuni je buddhistka,
žena, která se odříká.
On tedy cestoval

po celé Číně,
dokud jednoho dne
nepřišel do hor
jménem Jiuhuashan.
Jiuhuashan jsou hory,
které jsou v Číně
velmi slavné.
Scenérie je
nádherná a svatá.
Když tam doputoval,
ta scenérie a topografie
se mu tak líbili,
že si v těch horách
postavil doškovou chatu,
na praktikování.
Samozřejmě, že během
asketické praxe
vedle něho stále
v Jiuhuashan
byl pes Shan Ting,
aby mu dělal společnost.